

ما و دوران پسا کرونا

سمیه مهتدی

دکترای تکنولوژی آموزشی

دیگری برای معلمان و متعلمان نیاز است که در دوران قبل به آن‌ها اندیشیده نشده بود. متعلمان این روزها که از نسل بومیان دیجیتال هستند، بسیار راحت‌تر با این شرایط کنار آمدند، اما معلمان و والدین، به دلیل تفاوت‌های نگرشی و همچنین توانمندی‌های کمتر، دشوارتر و البته برخی نیز به اجبار به این تغییر تن در دادند. متخصصان و صاحب‌نظران معتقدند، جهان و به تبع آن نظام آموزش و پرورش، پس از پایان همه‌گیری بیماری کووید ۱۹ و دوران کرونا، به شکل و شیوه قبل بر نخواهد گشت و دوران جدیدی در انتظار آن است، تحولی که در آموزش و روش‌های ارائه آن در دوران کرونا اتفاق افتاده است، مزیت‌ها و ظرفیت‌های تازه‌ای را پدیدار کرده که به راحتی قابل چشم پوشی نیست. در دوران کرونا همه به این باور رسیدیم که آموزش‌های حضوری ارزش‌هایی را دارد که با هیچ چیزی جایگزین نمی‌شود، اما بستر فناوری نیز می‌تواند برای تنوع بخشی به منابع یادگیری و فراهم کردن فرصت‌های متعدد یادگیری بسیار مفید باشد. به همین دلیل نیاز است مهارت‌ها و شایستگی‌هایی را کسب کنیم که در مواجهه شدن با دوران پسا کرونا ما را یاری دهد.

به هر محیط و موجودات زنده و عوامل غیرزنده درون آن در اصطلاح «زیست‌بوم» می‌گویند. براساس این تعریف، زیست‌بوم آموزش و پرورش شامل محیط یادگیری به همراه یاددهنده و یادگیرنده و همه عوامل موجود در محیط است. در دوران شیوع کرونا، این زیست‌بوم تغییراتی جدی داشت. مهم‌ترین آن‌ها تغییر محیط یادگیری از شیوه صرفاً حضوری و چهره به چهره به شیوه الکترونیکی و مجازی بود. در زیست‌بوم جدید آموزش و پرورش، نوع و کیفیت ارتباطات و تعاملات و حتی روش‌های تدریس تغییر کرد. این تغییر برای افراد مرتبط با فرایند آموزش و پرورش مشکلات و چالش‌هایی به وجود آورد. زمانی فناوری‌های نوین ابزارهایی بودند در دست یاددهنده برای کمک به یادگیرنده، اما امروز و در دوران کرونا این ابزارها بستر و محیط اصلی یادگیری شده‌اند؛ طوری که بدون آن‌ها امکان یادگیری وجود ندارد. با این تغییر بزرگ و قابل توجه، تمام معادلات آموزشی تغییر کردند. بسیاری از روش‌های تدریس قبل از کرونا که کارآمد و موفق هم بودند، در زیست‌بوم جدید قابل استفاده نیستند یا کارایی لازم را ندارند. در زیست‌بوم جدید به شایستگی‌ها و مهارت‌های